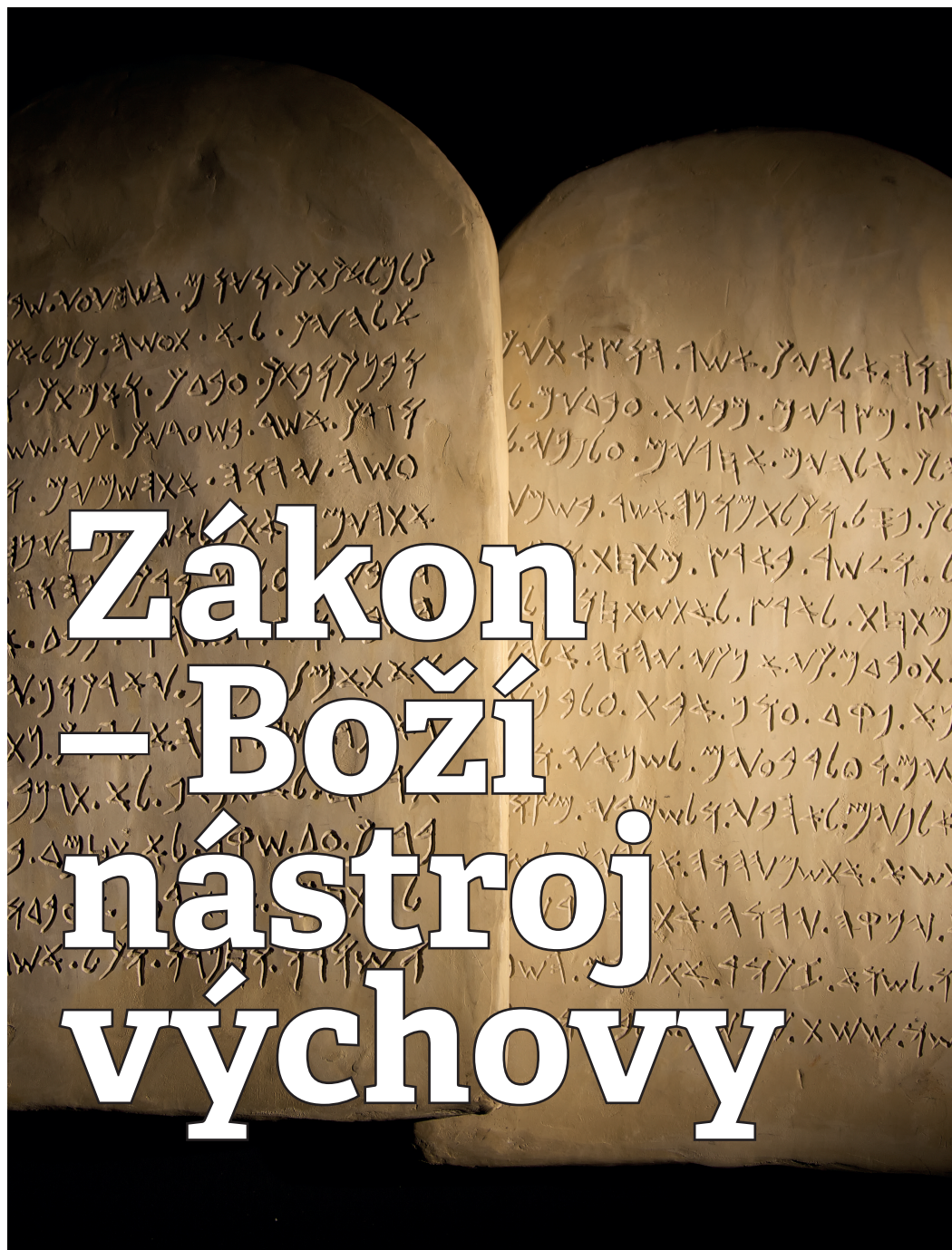

SHUTTERSTOCK - JSP

IMPRESUM

Příloha k časopisu *Z ráje do ráje* 3 2021

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
redakce@zrajedoraje.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

Zákon – Boží nástroj výchovy

Kazatel: Doug Batchelor

Než se pustíme do studia, pomodleme se na úvod:

„Drahý Otče, děkujeme Ti, že jsme se mohli shromáždit, abychom spolu studovali v Tvém Slovu velmi důležité téma – Zákon, který nás vyučuje a přivádí ke Kristu, abychom lépe porozuměli, jaká je Tvá vůle pro náš život. Prosíme, aby Duch svatý byl s námi. O to Tě prosíme v Ježíšově jménu. Amen.“

Základní verš:

Deuteronomium 6,5: *„Protož milovati budeš Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši síly své.“*

Tento verš se nachází ve Starém zákoně v Deuteronomiu 6 a je to verš, který cituje Ježíš, když se Ho zeptali, jaké přikázání v Zákoně je největší. Ježíš řekl, že jsou to dvě přikázání. První je: „Miluj Hospodina celým svým srdce, duší a myslí“ a druhé: „Miluj svého bližního, jako sám sebe“.

Amen.

V tomto studiu budeme hovořit o Zákonu, milosti, požadavcích Zákona, o některých výzvěch Zákona.

Milovat a bát se Boha

Mnoho lidí se ptá, co to znamená? Je to strach nebo teror, kdy před někým utíkáme, protože nám nahání hrůzu, nebo je to jenom respekt?

Každý z nás, když si uvědomí svůj hřích a potřebu Spasitele, pocítí určitý strach nebo dokonce, při pomýšlení, že bude stát před Bohem na soudu, oblečený ve svých vlastních špinavých šatech a nikoliv v Ježíšově spravedlnosti. To opravdu nahání strach. Ale když poznáme Boží lásku a milost, tento strach se změní v obdiv a ve svatou úctu k Bohu.

Bible mluví o andělech, kteří stojí v Boží přítomnosti. Mají šest křídel. Dvěma si zakrývají nohy, dalšíma dvěma zahalují svou tvář, a zbývajícimi létají a neustále volají: „Svatý, svatý, svatý.“ Být v Boží přítomnosti a vidět Jeho slávu a jednání vzbuzuje údiv mezi anděly. O kolik více by měla Boží sláva vzbuzovat obdiv a úctu mezi lidskými bytostmi?

U Joba v prvním verši v první kapitole je psáno:

ČSP – Jb 1,1: „Byl muž v zemi Úsu, jménem Jób. Tento muž byl bezúhonný a přímý, bohabojný a odvracející se od zlého.“

Je zajímavé, že je zde spojen výraz „bezúhonný a přímý“ s bázní před Bohem a odvracením se od zla.

V Bibli je také psáno, že počátek moudrosti je bázeň před Hospodinem.

Př 9,10: „*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova...*“

Ježíš řekl, že když mluvíme s Pánem Bohem, tak máme říkat: „Otče náš.“ A je nám také řečeno, že se máme Boha bát a vzdávat Mu čest.

Vzpomínám si, jak jsem šel se svými dětmi sbírat dříví na otop. Chlapcům byly tehdy asi tak 3 nebo 4 roky. Dostali malou dětskou sekyrku. Ale chtěli si zkusit práci s opravdovou sekerou a tak odběhli, aby si vzali tu mou, ale nedokázali ji ani zvednout. Když mě pak viděli, jak jsem ji zvedl a pracoval s ní, žasli a říkali si: „Můj táta je ten nejsilnější člověk na světě. Já bych to nedokázal!“ A i když jsem malý, pro ně jsem byl veliký a silný.

Nebáli se však tahat mě za rukáv a nasednout ke mně na kolo. Nebyl to takový strach, že by přede mnou utíkali. Byla to láska a obdiv dohromady.

A samozřejmě, to je jen malý pří-

klad, jak by měla vypadat láska a bázeň před velikým majestátem Pána Boha a tím, jaký je Bůh úžasný. Bible říká:

Žd 10,31: „*Hrozněť jest upadnouti v ruce Boha živého.*“ A tím je myšleno padnout do Jeho rukou u soudu. On je ale i Bůh, kterého milujeme a můžeme k Němu přistupovat.

V souvislosti s tématem „Bát se Boha“, Přísloví kapitola 16, verš 6 říká:

ČSP – Př 16,6: „*od zla se člověk odvrací bázní před Hospodinem.*“

Je zde tedy úcta a obdiv, ale do určité míry i strach, zejména pro pachatele zla, protože se budeme zodpovídat na soudu před Bohem, jak je psáno v knize Kazatel 8,12.

ČSP – Kz 8,12: „*I když hříšník páchá zlo stokrát a prodlužuje se mu život, ano, já přece vím, že nastane blaho pro ty, kdo se bojí Boha, kteří mají před ním bázeň.*“

Bát se Boha může také znamenat, že Ho milujeme a máme strach, abychom Ho neklamali,

což je správný přístup. Když pomyslíme na důsledky hříchu a neposlušnosti, měli bychom se bát, abychom Boha nezranili.

Při pohledu na kříž bychom se měli zhrozit nad hříchem a utéct před ním. Nechceme Boha zranit, protože Ho milujeme.

A toto poselství je významné pro nás dnes, protože je to poselství prvního anděla, které říká: „*Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.*“ (Zj 14,7) Souvisí i s deseti příkázáními, protože jde o uctívání Stvořitele, a Svěcení Soboty.

Bát se Boha je součást poslední varovného poselství, které máme nést světu.

Zákon – svědek proti vám

Ve Starém zákoně v Deuteronomiu, jsou verše, v nichž Pán Bůh řekl Mojžíšovi:

Dt 31,12.13: „*Shromáždě lid, muže i ženy, i děti, i příchozí své, kteříž jsou v branách tvých, aby slyšice, učili se a báli se Hospodina Boha*

vašeho, a hleděli činiti všechna slova zákona tohoto. 13 Synové také jejich, kteříž ještě toho nepoznali, ať slyší a učí se báti“ – Hovoří se zde o výchově a o Zákonu a povšimněte si souvislostí mezi výrazy „slyšet“, „učit se“ a „bát se“. – „ať slyší a učí se báti Hospodina Boha vašeho po všechny dny, v nichž živi budete na zemi, do níž, přejdouce Jordán, vejdete, abyste ji dědičně obdrželi.“

Součástí výchovy je, že učíme děti a říkáme jim např.: „Nedotýkej se sporáku, když je zapnutý a vaří se na něm.“ Chceme, aby to slyšely. Učíme je a chceme, aby se bály, protože by se mohly zranit.

Když žijete ve městě, říkáme dětem: „Nechod na silnici.“ Musíte je také učit, aby dávaly pozor na světla na semaforu, a rozhlížely se na obě strany. Vyvoláte v nich strach, aby věděly, že to bolí, když by je někdo přejel.

Je to tedy učení, naslouchání, a strach, které jim mohou zachránit život. Není špatné, aby se tyto věci naučily.

V Kazateli 12,13 čteme: „*Summa všeho, což jsi slyšel: Boha se boj, a přikázání jeho ostříhej, nebo na tom všechno člověku záleží.* 14 *Ponevadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou.*“

Opět je zde spojena bázeň před Hospodinem, zachovávání Jeho přikázání a soud. A totéž najdeme i ve Zjevení – bát se Boha, vzdávat Mu slávu, nastala hodina Jeho soudu.

O něco dříve Šalomoun v Kazateli, v kapitole 8,12 řekl: „*A ačkoli hříšník činí zle nastokrát, a vždy se mu odkládá,*“ – Občas to vypadá, že i když lidé hřeší, tak se mají dobře. Ale Šalomoun říká: „*Nenechte se tím svést.*“ – „*A ačkoli hříšník činí zle nastokrát, a vždy se mu odkládá, já však vím, že dobře bude bojícím se Boha, kteříž se bojí obličeje jeho.*“ – To znamená, že bude dobře těm, kdo nehřeší, kdo se odvrátí od neposlušnosti.

Každý samozřejmě zhřešil a přestoupil Zákon. Zde se však hovoří o životě v neposlušnosti a neustálém přestupování Zákona.

Všimněme si: Zákon – svědek proti nám. Jak proti nám Zákon svědčí? A jak to souvisí s Novou smlouvou a vztahem k Bohu?

V listu Koloským se hovoří o Kristově smrti a je psáno:

ČSP – Kol 2,14: „...a vymazal rukou psaný záznam, který svými ustanoveními svědčil proti nám a který nám byl nepřátelský; odstranil jej z našeho středu tím, že jej přibil na kříž.“

Během evangelizace nám lidé někdy s oblibou říkají: „Už nemusíte zachovávat deset přikázání. Nemusíte zachovávat Sobotu. To všechno bylo přibito na kříž.“

Co však zde v listu Koloským chtěl Pavel říci, když zmínil, že bylo přibito na kříž něco, co souvisí s tím, co Bůh napsal, řekl? Domnívám se, že velmi důležitá jsou slova je „**rukou psaný**“, obsažená v tomto verši.

Celý Zákon v jistém smyslu svědčí u soudu proti nám. Bible říká:

Jk 2,12: „*Tak mluvte a tak číňte, jakožto ti, kteříž podle zákona svobody souzeni býti máte.*“ – A

v předchozích verších zmiňuje dvě z deseti přikázání.

Jk 2,11: „*Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmilníš, takéť řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabíleš, učiněn jsi přestupníkem zákona.*“

Budeme souzeni Božím zákonem, ale zákon, který byl přibit na kříž, a svědčil proti nám, a o němž hovoří Pavel, byl zákon předpisů a nařízení.

Podívejme se do Deuteronomia 31,26, kde se píše o rozdílu mezi deseti přikázáními uloženými v truhle smlouvy a jinými svitky napsanými lidskou rukou.

Bůh řekl Mojžíšovi:

Dt 31,26: „*Vezměte tu knihu zákona a vložte ji v straně truhly smlouvy Hospodina Boha vašeho, ať jest tam proti vám na svědectví.*“

Koloským 2,14 tedy hovoří o ručně psaných požadavcích, které svědčily proti nám. Dt 31,26 zmiňuje obřadní zákon, který nebyl uložen v truhle smlouvy a „**svědčil proti nám.**“

Velmi důležité učení v židovském zákoně, učí, že nikdo nemá být odsouzen nebo potrestán pokud to nebude na základě svědectví dvou nebo tří svědků.

V truhle smlouvy jsou dvě kamenné desky, popsané z obou stran, mají tedy duální charakter. A vedle truhly jsou uloženy nařízení a některé obřadní zákony. Když Mojžíš řekl: „Toto bude na svědectví proti vám“, tak to znamená: „Je zaznamenáno, že jste znali Boží vůli. Měli jste ji přečíst lidu a učit je, že to bude na svědectví proti nim.“

V Deuteronomiu 31,19 je psáno: „Protož nyní napište sobě píseň tuto, a uč jí syny Izraelské; vlož ji v ústa jejich, aby ta píseň byla mi za svědka proti synům Izraelským.“

Proč to řekl? To znamená, že kdykoliv budou Izraelité zpívat tuto píseň o Božích přikázáních, bude to svědectví, že věděli, co Bůh po nich žádá. (Od nich vyžaduje).

Dt 31,20.21: „*Nebo uvedu jej do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jeho, oplývající mlékem a strdí, kdežto bude jísti a nasytí se a ztuční. Tehdy obrátí*

se k bohům cizím a sloužiti bude jim, i popudí mne a zruší smlouvu mou. 21A když přijdou na něj mnohé zlé věci a úzkosti, tehdy bude jemu tato píseň na svědectví,“

Když budou zpívat tuto píseň, řeknou si: „Ach, ano, Mojžíš řekl, co se stane.“

„(nebo nepřijde v zapomenutí, aniž odejde od úst semene jeho). Známt' zajisté myšlení jeho, a co on ještě dnes činiti bude, prvé nežli jej uvedu do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil.“

Píseň je měla i chránit. Když si opakovali její slova, tak říkali: „Nechceme odpadnout a zapomenout na svého Boha.“

Aby se ti dařilo

Uvedeme si několik lekcí pro poučení ze Starého zákona.

Dt 5,29: „*Ó kdyby bylo jejich srdce takové, aby se báli mne a ostržovali přikázání mých po všeliký čas, aby jim dobře bylo i synům jejich na věky!*“

S tímto veršem je spojen zajímavý příběh. Bůh dal izraelskému

národu právě deset přikázání. A děti Izraele odpověděly: „Všechno, co jsi řekl, uděláme.“

Ex 24,3: „*Tedy přišel Mojžíš, a vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a všechny soudy. I odpovídal všechen lid jedním hlasem, a řekli: Všechna slova, kteráž mluvil Hospodin, učiníme. ... 7 Cožkoli mluvil Hospodin, činit a poslouchat budeme.*“

Děti Izraele tedy nejprve řekly: „Ach, deset přikázání. To není žádný problém, to zvládneme.“

Ale pak si uvědomily, že pravá poslušnost vychází ze srdce. A když pak Bůh mluvil s Mojžíšem řekl:

„Ach kdyby bylo jejich srdce takové, aby Mě děti Izraele milovaly, bály se Mne a zachovávaly Má přikázání, aby jim na věky bylo dobře i jejich synům!“

Bůh nám chce žehnat. Proto si přeje, abychom zachovávali Jeho přikázání.

Můžeme si vědomě zvolit, že Bohu odevzdáme své srdce, ale důvodem musí být skutečná láska.

Když poprvé přijdete k Pánu Bohu, nemusíte cítit lásku. Ale když se díváte na kříž, uvidíte, co pro vás udělal Ježíš. Bible říká, že Boží dobrotivost nás vede k pokání. Když vidíme Jeho dobrotu, vede nás to k pokání. Jedno ze zaslíbení v Bibli zní: 1. J 4,19: „*My milujeme jej, nebo on prve miloval nás.*“

A Ježíš řekl: J 14,15: „*Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.*“

Poznáváme, co se Pánu Bohu líbí, co Ho těší a když Ho milujeme, nechceme Ho zranit.

„**Aby se ti dařilo.**“ Hovoříme o deseti přikázáních a o Božím zákonu. V Žalmu 1,1-3 je dobře známý text. Je to nádherný Žalm. Říká:

Ž 1,1-3: „*Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestojí, a na stoličce posměvačů nesedá. 2 Ale v zákoně Hospodinově jest líbost jeho, a v zákoně jeho přemýšlí dnem i nocí. 3 Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, který ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevodne, a cožkoli činit bude, šťastně se mu povede.*“

Zde je tedy zaslíbení, že těm, kdo jsou věrní, a poslušní vůči Pánu Bohu se bude dařit. Někteří mohou říct: „Když budu teď zachovávat Boží přikázání, tak to nevypadá, že se mi bude dařit. Možná ztratím práci, pokud se rozhodnu zachovávat Sobotu.“

Jak vysvětlíme tento verš, s ohledem na zkušenost, kterou dnes lidé prožívají?

Dále budeme hovořit o těžkostech - těch, kdo zachovávají Zákon. Občas musí bojovat, ale nakonec budou prožívat požehnání.

Vezměme si např. Abrahama, o kterém je psáno:

Gn 26,5: „Protože uposlechl Abraham hlasu mého, a ostříhal nařízení mých, přikázání mých, ustanovení mých a zákonů mých.“

Ano, Abraham prožíval těžkosti. Byla období hladu a měl problémy v rodině. Když se však podíváme na celé panorama jeho života, tak vidíme, že se mu dařilo, měl velký majetek a požehnání.

A totéž platí i o Jobovi. Poté, co si prošel zkouškami, byl dvojnásob-

ně požehnan. Přesto však musel trpět a zápasit s mnoha potížemi.

Bůh zaslibuje, že požehná Svůj lid. Proto Šalomoun řekl: „I když se zdá, že hříšníkům se daří, vím, že nakonec to s nimi nedopadne dobře. Ale spravedlivým se bude dařit.“

V 2. Par 31,20.21 je psáno: „A tak učinil Ezechiáš ve všem Judstvu, a činil, což dobrého, přímého a pravého jest před Hospodinem Bohem svým. 21 A ve všelikém díle, kteréžkoli začal při službě domu Božího, a v zákoně i v přikázání, hledaje Boha svého, celým srdcem svým to činil, a šťastně se mu vedlo.“

O izraelských králích často čteme: „Nechodil po cestách Hospodinových a měl problémy, byly války, království se zmenšovalo.“ Ale pokaždé, když měli krále, který byl poslušný Pánu Bohu, království se rozšiřovalo. Pán Bůh mu žehnal a posiloval ho.

Když se králové klaněli modlám a odvrátili se od Pána Boha, měli problémy a království upadalo. To však neznamená, že se nestřídaly dny, kdy se jim dařilo dobře se dny, kdy na tom byli zle.

A tak je tomu i se spravedlivými. Některé dny se jim daří dobře a jindy je to horší. Ale z dlouhodobého hlediska se vám bude dařit dobře, když budete poslouchat. Hřích přináší problémy.

Než se zamyslíme nad další částí „Nesnáze a zápasy těch, kdo zachovávají Zákon“, uvedu ještě jednu myšlenku, že Zákon, jako učitel nás vede ke Kristu.

Ž 19,8: „*Zákon Hospodinův jest dokonalý, očerstvující duši, Hospodinovo svědectví pravé, moudrost dávající neumělým.*“

V Novém zákoně je Zákon představen jako učitel neboli poručník, který nás má přivést ke Kristu. Když se tedy na sebe díváme z pohledu Božího zákona, uvědomujeme si, že potřebujeme Spasitele, protože vidíme svůj hřích. A to nás vede k Ježíši.

Zákon sám o sobě nemůže spasit, ale učí nás a vede k Ježíši, který nás zachránit může.

A v druhé části verše 19,12 je psáno: Ž 19,12: „*...dbát na ně přináší hojnou odměnu.*“

Zákon tedy učí, varuje a přináší velkou odměnu a blaho, když ho člověk zachovává.

Nesnáze a zápasy těch, kdo zachovávají Zákon.

V 1J 5,3 se píše: „*Nebo to je láska Boží, abychom přikázání jeho os-
tříhali; a přikázání jeho nejsou
těžká.*“

Být křesťanem, který zachovává Zákon v hříšném světě, znamená jít proti proudu. Bude čelit opozici. Také Daniel, Sidrach, Mizach a Abdenágo narazili na odpor. Chtěli zachovávat Boží zákon a Jeho přikázání a byli vhozeni do ohnivé pece. Daniel skončil ve lví jámě. Avšak Bůh je zachránil.

Takže i když se setkáme s protivenstvím a zkouškami, je mnohem lepší, když jim budeme čelit s Kristem, než abychom se s nimi setkali jako ti, kdo nedbají na Boží zákon.

Ti, kdo zachovávají Zákon, musí čelit různým zkouškám. Pavel popisuje tuto situaci a říká: „Zápasím, abych dělal to, co ode mne Pán Bůh vyžaduje, ale moje tělo chce dělat něco jiného.“

Ř 7,22-24: „*Nebo zvláštní libost mám v Zákoně Božím podle vnitřního člověka; 23 Ale vidím jiný zákon v údech svých, odporující zákonu myslí mé a jímající mne, tak abych byl vězeň zákona hříchu, který je v údech mých.* 24 **BÍDNÝ JÁ ČLOVĚK! KDO MNE VYSVOBODÍ Z TOHO TĚLA SMRTI?**“

A v Ř 8 říká: „*Díky Bohu, že v Kristu jsme zachráněni z tohoto bídného stavu, kdy nejsme úplně obráceni a usilujeme zachránit se dodržováním zákona.*“

Vzpomněl jsem si, že i v knize „Cesta ke Kristu“, se píše: „Každý, kdo se snaží zajistit si spasení poslušností Zákona, stává se jeho otrokem.“ Pokouší se o nemožné a to je dřina.

„Jsou lidé, kteří si myslí, že slouží Bohu. Chtějí poslouchat jeho Zákon, vytvářet si pěkný charakter a dosáhnout spasení, avšak spoléhají jen na svou vlastní sílu. Na jejich srdce nepůsobí vědomí Kristovy lásky, pouze se snaží plnit povinnosti křesťanského života, jako něco, co od nich vyžaduje Bůh, proto, aby získali nebe. Takové náboženství je bezcenné. Přebývá-li v srdci Kristus, je člo-

věk tak naplněn Jeho láskou a radostí z Jeho společenství, že se Mu cele odevzdává. Při rozjímání o Kristu zapomínáme na sebe. Láska k Ježíši se stane pohnutkou k činnosti. Ti, kdo pocítili bezmeznou Boží lásku, se neptají, co stačí ke splnění Božích požadavků; nespokojují se s nejnižším stupněm, nýbrž usilují o dokonalé plnění vůle svého Vykupitele. S opravdovostí Mu odevzdávají všechno a projevují zájem, který odpovídá ceně cíle, k němuž směřují. **Vyznávání Krista bez takové hluboké lásky je pouze slovní projev, jen suchá formalita, tíživé otrocké jho.** (SC 44; CK 32)

Je to námaha snažit se získat spasení zachováváním Zákona.

A tak vyvstává otázka: „Když se však snažíme zachovávat Zákon ze špatného důvodu, měli bychom se přesto stále snažit ho zachovávat?“

Myslím, že **je lepší Zákon zachovávat, než nikoliv.** Dítě nemusí plně rozumět, proč jeho rodiče říkají: „Nehraj si s míčem na ulici.“ Nemusí rozumět všem detailům, ale rodiče jim rozumí. A pro dítě je lepší, když je poslechně.

Když rodiče říkají: „Nedotýkej se té horké trouby“, dítě nemusí rozumět působení tepla, ale poslušností si ušetří mnoho bolesti.

Uvažujte o požehnáních, která Pán Bůh slibuje těm, kdo Ho poslouchají.

U Jana 14,15 Ježíš řekl: „Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.“ – A teď si přečtěme verš 16 – „16 A já prosit budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, 17 Toho Ducha pravdy,“ – To zní skoro, jakoby jedním z požadavků pro naplnění Duchem, bylo podřízení se Bohu v poslušnosti.

Proto, podle mého názoru, řekl Petr ve Sk 5,32: „A my jsme svědkové toho, což mluvíme, ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh těm, kteříž jsou poslušni jeho.“

Abychom byli naplnění Duchem, musíme se podřídit a být ochotni poslechnout.

A to je velice důležité, když se díváme na události doby konce ve Zjevení. Bůh má skupinu lidí, kteří jsou popsáni jako ti, kdo zachovávají Jeho přikázání a

mají svědectví Ježíše Krista.

Zj 12,17: „I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovat s jinými ze semene jejího, kteříž ostříhají přikázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.“

A s tímtež se setkáváme ve Zjevení 14,12, kde je psáno: „Tu je trpělivost svatých, tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.“

Jsou tedy tři charakteristiky Božího lidu v posledních dnech: **Zachovává Boží přikázání, má svědectví Ježíšovo, což je Duch prorocký, a má víru Ježíšovu.**

Zachovávat Boží přikázání a mít víru Ježíšovu, jde ruku v ruce. Není možné mít jedno a nemít druhé.

Zachovávat přikázání bez víry Ježíšovy, je zákonictví. Abychom tedy mohli zachovávat Boží přikázání, potřebujeme mít Kristova Ducha, který působí v našich srdcích a životě. A to se děje, když se odevzdáme Bohu a posloucháme Ho.

Ačkoliv Bůh zaslibuje požehnání těm, kdo se Mu odevzdají a poslouchají Ho, občas přijdou zkoušky i na poslušné.

Ježíš řekl:

J 16,33: „...*Na světě soužení mít budete, ale doufejte, já jsem přemohl svět.*“

Pavel popsal některé svoje problémy a zkoušky, které ho potkaly, přestože se odevzdal Bohu.

V 2K 11,23-27: „*Služebníci Kristovi jsou? (Nemoudře díím:) Nadto já. V pracích hojněji, v ranách – to znamená, že byl bičován. – „přílišně, v žalářích hojněji, v smrtích často. 24 Od Židů pětkrát čtyřiceti ran bez jedné trpěl jsem. 25 Třikrát metlami mrskán jsem, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem na moři tonul, ve dne i v noci v hlubokosti byl jsem. 26 Na cestách často, v nebezpečství na řekách, v nebezpečství od lotrů, v nebezpečství od svého pokolení, v nebezpečství od pohánů, v nebezpečství v městě, v nebezpečství na poušti, v nebezpečství na moři, v nebezpečství mezi falešnými bratřími. 27 V práci a v ustání, v bděních*

často, v hladu a v žízni, v postech často, na zimě a v nahotě.“

To však nemusí být stejné u každého křesťana, ale u některých se to může stát. Pavel kázal evangelium a byl skutečným terčem pro ďábla. Pavel se odevzdal Pánu Bohu, a měl mnoho náročných úkolů.

Ale v listu Římanům Pavel říká: „*Ale v tom ve všem udatně vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamiloval.*“ (Ř 8,37)

Navzdory zkouškám a těžkostem, které měl, Pavel uznával, že odměna je mnohem větší.

A řekl „*Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se.*“ (Fp 4,4) a „*Naučil jsem se být spokojený, ať už jsem v jakékoliv situaci.*“

Pavel měl pokoj a radost i přes všechny obtíže, kterými si procházel.

Ježíš, náš vzor

Ježíš řekl:

J 13,15: „*Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.*“

Ježíš samozřejmě zachovával příkázání Svého Otce.

To je velice důležité. Vypadá to jako jednoduchá základní Pravda, ale neustále se setkávám s lidmi, kteří říkají: „Kristus přišel a žil svatým životem, a tak my už nemusíme.“ A já odpovídám: „Ale to není křesťanství. Být křesťanem znamená následovat Krista. On řekl: „Přišel jsem, abych vám dal příklad.“

Přišel nejenom proto, aby žil dokonalým životem, ale aby přikryl naše hříchy a ospravedlnil nás. Abychom pak skrze Ducha svatého a posvěcení, poté, co jsme ospravedlněni, chodili v novosti života. O tom se píše v 1J 2,6.

1J 2,6: „Kdo praví, že v něm zůstává, ten má, jak on chodil, tak chodit.“

To už myslím nemůže být řečeno jasněji. Bůh chce, abychom následovali příklad, který nám dal Kristus.

A podobný verš zní:

1Pt 2,21.22: „*Nebo i k tomu povoláni jste, jako i Kristus trpěl za nás,*

nám pozůstaviv příklad, abyste následovali šlepějí jeho. 22Který hříchu neučinil, ani je lest nalezena v ústech jeho.“

Tady se jasně říká, že Kristus nám zanechal příklad, abychom chodili v Jeho šlepějích: „*Který hříchu neučinil, ani je lest nalezena v ústech jeho.*“ Je tedy zřejmé, jaký je Boží cíl a záměr s námi. A to, abychom následovali Ježíšův příklad.

Křesťan je následovníkem Krista. Doufám, přátelé, že poznáváte, jak důležitou lekci máme v Božím zákonu. A domnívám se, že jedna z nejdůležitějších pravd říká: Boží zákon je projevem a vyjádřením Božího charakteru.

Když se tedy díváme na Boží zákon, tak není v rozporu s tím, co říká Ježíš. Napsal ho totiž On sám. Pamatujte, že všechny věci, které byly učiněny, učinil On. Věřím, že Kristus byl při tom, když vznikl Zákon. Stejně jako když psal do prachu na zemi v chrámu, tak psal i na kamenné desky, které dal Izraeli. Byla to Jeho vůle. Ježíš řekl:

Ž 40,9: „Abych činil vůli tvou, Bože můj,
líbost mám; nebo zákon tvůj je u prostřed
vnitřností mých.“ – A o tom je pravé
obrácení: Mít Boží zákon v srdci.

AMEN

PIXABAY.COM - JACKSON DAVID